

Homily 90 on Matthew - the soldiers declared unto the chief priests all the things that were done

Matt. XXVIII. 11-14.

*" Now when they were going, behold, some of the watch came into the city, and declared unto the chief **priests** all the things that were done. And when they had assembled with the elders, and had taken counsel, they gave large money unto the soldiers, saying, Say ye, His **disciples** came by night, and stole Him away while we slept. And if this come to the governor's ears, we will persuade him, and secure you."*

For the sake of these soldiers that earthquake took place, in order to dismay them, and that the testimony might come from them, which accordingly was the result. For the report was thus free from suspicion, as proceeding from the guards themselves. For of the signs some were displayed publicly to the world, others privately to those present on the spot; publicly for the world was the darkness, privately the appearance of the **angel**, the earthquake. When then they came and showed it (for **truth** shines forth, being proclaimed by its adversaries), they again gave money, that they might say, as it is expressed, *"that His **disciples** came and stole Him."*

How did they steal Him? O most foolish of all **men**! For because of the clearness and conspicuousness of the **truth**, they are not even able to make up a **falsehood**. For indeed what they said was highly incredible, and the **falsehood** had not even speciousness. For how, I ask, did the **disciples** steal Him, men poor and unlearned, and not venturing so much as to show themselves? What? Was not a seal put upon it? What? Were there not so many watchmen, and soldiers, and **Jews** stationed round it?

What? Did not those men suspect this very thing, and take thought, and break their rest, and continue anxious about it? And wherefore moreover did they steal it? That they might feign the doctrine of the resurrection? And how should it enter their minds to feign such a thing, men who were well content to be hidden and to live? And how could they remove the stone that was made sure? How could they have escaped the observation of so many? Nay, though they had despised death, they would not have attempted without purpose, and fruitlessly to venture in defiance of so many who were on the watch. And that moreover they were timorous, what they had done before showed clearly, at least, when they saw Him seized, all rushed away from Him. If then at that time they did not dare so much as to stand their ground when they saw Him alive, how when He was dead could they but have feared such a number of soldiers? What? Was it to burst open a door? Was it that one should escape notice? A great stone lay upon it, needing many hands to move it.

They were right in saying, "*So the last [error](#) shall be worse than the first,*" [Matthew 27:64](#) making this declaration against themselves, for that, when after so much mad conduct they ought to have repented, they rather strive to outdo their former acts, feigning absurd fictions, and as, when He was alive, they purchased His blood, so when He was dead and risen again, they again by money were striving to undermine the evidence of His [resurrection](#). But do thou mark, I pray you, how by their own doings they are caught everywhere. For if they had not come to [Pilate](#), nor asked for the guard, they would have been more able to act thus impudently, but as it was, not so. For indeed, as though they were laboring to stop their own mouths, even so did they all things. For if the [disciples](#) had not strength to watch with Him, and that, though upbraided by Him, how could they have ventured upon these things? And wherefore did they not steal Him before this, but when you had come? For if they had been minded to do this, they

would have done it, when the tomb was not yet guarded on the first night, when it was to be done without danger, and in security. For it was on the **Sabbath** that they came and begged of **Pilate** to have the watch, and kept guard, but during the first night none of these was present by the sepulchre.

2. And what mean also the napkins that were stuck on with the myrrh; for Peter saw these lying. For if they had been disposed to steal, they would not have stolen the body naked, not because of dishonoring it only, but in order not to delay and lose time in stripping it, and not to give them that were so disposed opportunity to awake and seize them. Especially when it was myrrh, a drug that adheres so to the body, and cleaves to the clothes, whence it was not easy to take the clothes off the body, but they that did this needed much time, so that from this again, the tale of the theft is improbable.

What? Did they not **know** the rage of the **Jews**? And that they would vent their **anger** on them? And what profit was it at all to them, if He had not risen again?

So these men, being conscious that they had made up all this tale, gave money, and said, "*Say ye these things, and we will persuade the governor.*" For they desire that the report should be published, fighting in vain against the **truth**; and by their endeavors to obscure it, by these even against their will they occasioned it to appear clearly. For indeed even this establishes the resurrection, the fact I mean of their saying, that the **disciples** stole Him. For this is the language of men confessing, that the body was not there. When therefore they confess the body was not there, but the stealing it is shown to be false and incredible, by their watching by it, and by the seals, and by the timidity of the **disciples**, the **proof** of the resurrection even hence appears incontrovertible.

Nevertheless, these shameless and audacious men, although there were so many things to stop their mouths, "Say ye," these are their words, "*and we will persuade, and will secure you.*" Do you see all depraved? Pilate, for he was persuaded? The soldiers? The Jewish people? But marvel not, if money prevailed over soldiers. For if with His **disciple** it showed its might to be so great, much more with these.

"*And this saying is commonly reported,*" it is said, "*until this day.*" Do you see again the **disciples' love of truth**, how they are not ashamed of saying even this, that such a report prevailed against them.

"*Then the eleven **disciples** went away into Galilee, and some worshipped, and some when they saw Him **doubted.***"

This seems to me to be the last appearance in **Galilee**, when He sent them forth to **baptize**. And if "*some **doubted,***" herein again admire their **truthfulness**, how they conceal not even their shortcomings up to the last day. Nevertheless, even these are assured by their sight.

What then says He unto them, when He sees them? "*All power is given unto me in heaven and on earth.*" Again He speaks to them more after the manner of **man**, for they had not yet received the spirit, which was able to raise them on high. "*Go, make **disciples** of all nations, **baptizing** them in the name of the **Father**, and of the **Son**, and of the **Holy Ghost**: teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you;*" giving the one charge with a view to doctrine, the other concerning commandments. And of the **Jews** He makes no mention, neither brings forward what had been done, nor upbraids Peter with his denial, nor any one of the others with their flight, but having put into their hands a summary of the doctrine, that expressed by the form of **baptism**, commands them to pour forth over the whole world.

After that, because he had enjoined on them great things, to raise their **courage**, He says, "*Lo! I am with you always, even unto the end of the world.*" **Matthew 28:20** Do you see His own proper power again? Do you see how those other things also were spoken for condescension? And not with those men only did He promise to be, but also with all that **believe** after them. For plainly the **apostles** were not to remain here unto "*the end of the world;*" but he speaks to the **believers** as to one body. For tell me not, says He, of the difficulty of the things: for "*I am with you,*" who make all things easy. This He said to the **prophets** also in the **Old Testament** continually, as well to Jeremiah objecting his youth, **Jeremiah 1:6, 8** as to **Moses** and Ezekiel shrinking from the office, "*I am with you,*" this here also to these men. And mark, I pray you, the excellence of these, for the others, when sent to one nation, often excused themselves, but these said nothing of the sort, though sent to the world. And He reminds them also of the consummation, that He may draw them on more, and that they may look not at the present dangers only, but also at the **good** things to come that are without end.

*"For the irksome things, says He, that you will undergo are finished together with the present life, since at least even this world itself shall come to an end, but the **good** things which you shall enjoy remain **immortal**, as I have often told you before."* Thus having invigorated and roused their minds, by the remembrance of that day, He sent them forth. For that day to them that live in good works is to be desired, even as on the other hand to those in **sin**, it is terrible as to the condemned.

But let us not **fear** only, and shudder, but let us change too, while there is opportunity, and let us rise out of our **wickedness**, for we can, if we be willing. For if before **grace** many did this, much more after **grace**.

3. For what grievous things are we enjoined? To cleave mountains asunder? To fly into the air? Or to cross the Tuscan sea? By no means, but a way of life so easy, as not so much as to want any instruments, but a **soul** and purpose only. For what instruments had these **apostles**, who effected such things? Did they not go about with one vestment and unshod? And they got the better of all.

For what is difficult of the injunctions? Have no enemy. Hate no man. Speak ill of no man. Nay, the opposites of these things are the greater hardships. But He said, you reply, Throw away your money. Is this then the grievous thing? In the first place, He did not command, but advised it. Yet even if it were a command, what is it grievous not to carry about burdens and unseasonable cares?

But oh **covetousness**! All things have become money; for this **cause** all things are turned upside down. If anyone declares another **happy**, he mentions this; should he pronounce him wretched, hence is derived the description of wretchedness. And all reckonings are made on this account, how such an one gets rich, how such an one gets poor. Should it be military service, should it be marriage, should it be a trade, should it be what you will that any man takes in hand, he does not apply to what is proposed, until he see these riches are coming in rapidly upon him. After this shall we not meet together and consult how we shall drive away this pest? Shall we not regard with shame the good **deeds** of our fathers? Of the three thousand, of the five thousand, who had all things common?

What is the profit of this present life, when we do not use it for our future gain? How long do ye not enslave the **mammon** that has enslaved you? How long are you slaves of money? How long have ye no **love** for liberty, and do not rend in pieces the bargains of **covetousness**? But while, if you should have become slaves of **men**, you do all things, if any one should promise you liberty; yet being captives of

covetousness, you do not so much as consider how ye may be delivered from this bitter bondage. And yet the one were nothing terrible, the other is the most bitter tyranny.

Consider how great a price Christ paid for us. He shed His own blood; He gave up Himself. But you, even after all this, are grown supine; and the most grievous thing of all is, that you even take delight in the slavery, you luxuriate in the dishonor, and that, from which you ought to flee, has become an object of desire to you.

But since it is right not only to lament and to blame, but also to correct, let us see from what **cause** this passion and this **evil** have become an object of desire to you. Whence then, whence has this come to be an object of desire? Because, you say, it makes me to be in **honor** and in security. In what kind of security, I pray you? In the confidence, not to suffer hunger, nor cold, not to be harmed, not to be despised. Will you then, if we promise you this security, refrain from being rich? For if it is for this that riches are an object of desire, if it be in your power to have security without these, what need have you of these any more? *"And how is it possible,"* you say, *"for one who is not rich to attain to this?"* Nay, how is it possible (for I say the opposite thing) if one is rich? For it is necessary to flatter many, both rulers and subjects, and to entreat countless numbers, and to be a base slave, and to be in **fear** and trembling, and to regard with suspicion the eyes of the **envious**, and to **fear** the tongues of false accusers, and the desires of other **covetous** men. But poverty is not like this, but altogether the contrary. It is a place of refuge and security, a calm harbor, a wrestling ground, and school of exercise to learn self-command, an imitation of the life of **angels**.

Hear these things, as many as are poor; or rather also, as many as desire to be rich. It is not poverty that is the thing to be feared, but the not being willing to be poor. Account

poverty to be nothing to **fear**, and it will not be to you a matter for **fear**. For neither is this **fear** in the **nature** of the thing, but in the judgment of feeble-minded men. Or rather, I am even ashamed that I have occasion to say so much concerning poverty, to show that it is nothing to be feared. For if you practise self-command, it is even a fountain to you of countless blessings. And if any one were to offer you sovereignty, and political power, and **wealth**, and luxury, and then having set against them poverty, were to give you your choice to take which thou wouldest, you would straightway seize upon poverty, if indeed you knew the beauty thereof.

4. And I **know** that many laugh, when these things are said; but we are not troubled but we require you to stay, and soon ye will give judgment with us. For to me poverty seems like some comely, fair, and well-favored damsel, but **covetousness** like some monster shaped **woman**, some Scylla or Hydra, or some other like prodigies feigned by fabulous writers.

For bring not forward, I pray you, them that accuse poverty, but them that have shone thereby. Nurtured in this, Elias was caught up in that blessed assumption. With this Eliseus shone; with this John; with this all the **apostles**; but with the other, Ahab, **Jezebel**, Gehazi, Judas, **Nero**, **Caiaphas**, were condemned.

But if it please you, let us not look to those only that have been **glorious** in poverty, but let us observe the beauty itself of this damsel. For indeed her eye is clear and piercing, having nothing turbid in it, like the eye of **covetousness**, which is at one time full of **anger**, at another sated with pleasure, at another troubled by incontinence. But the eye of poverty is not like this, but mild, calm, looking kindly on all, meek, gentle, hating no man, shunning no man. For where there are riches, there is matter for enmity, and for countless **wars**. The mouth

again of the other is full of insults, of a certain haughtiness, of much boasting, cursing, deceit; but the mouth and the tongue of this are sound, filled with continual thanksgiving, blessing, words of gentleness, of affection, of courtesy, of praise, of commendation. And if you would see also the proportion of her members, she is of a goodly height, and far loftier than [wealth](#). And if many flee from her, marvel not at it, for indeed so do fools from the rest of [virtue](#).

But the poor man, you will say, is insulted by him that is rich. Again you are declaring to me the praise of poverty. For who, I pray you, is blessed, the insulter, or the insulted? It is manifest that it is the insulted person. But then, the one, [covetousness](#), urges to insult the other; poverty persuades to endure. "*But the poor man suffers hunger,*" you will say. [Paul](#) also suffered hunger, and was in famine. "*But he has no rest.*" Neither "*had the [Son of Man](#) where to lay His head.*" [Matthew 8:20](#)

Do you see how far the praises of poverty have proceeded, and where it places you, to what men it leads you on, and how it makes you a follower of the Lord? If it were good to have gold, Christ, who have the unutterable blessings, would have given this to His [disciples](#). But now so far from giving it them, He forbade them to have it. Wherefore Peter also, so far from being ashamed of poverty, even glories in it, saying, "*Silver and gold have I none; but what I have give I you.*" [Acts 3:6](#) And who of you would not have desired to utter this saying? Nay, we all would extremely, perhaps some one may say. Then throw away your silver, throw away your gold. "*And if I throw it away, you will say, shall I receive the power of Peter?*" Why, what made Peter blessed, tell me? Was it indeed to have lifted up the lame man? By no means, but the not having these riches, this procured him [Heaven](#). For of those that wrought these [miracles](#), many fell into [hell](#), but they, who did those [good](#) things, attained a kingdom. And this you may learn even of

Peter himself. For there were two things that he said, *"Silver and gold have I none;"* and, *"In the name of [Jesus Christ](#) rise up and walk."*

Which sort of thing then made Him [glorious](#) and blessed, the raising up the lame man, or the casting away his money? And this you may learn from the Master of the conflicts Himself. What then does He Himself say to the rich man seeking [eternal](#) life? He said not, *"raise up the lame,"* but, *"Sell your goods, and give to the [poor](#), and come and follow me, and you shall have treasure in [Heaven](#)."* [Matthew 19:21](#) And Peter again said not, *"Behold, in Your name we cast out devils;"* although he was casting them out, but, *"Behold, we have forsaken all and followed You what shall we have?"* [Matthew 19:27](#) And Christ again, in answering this apostle, said not, *"If any man raise up the lame,"* but, *"Whosoever has forsaken houses or lands, shall receive an hundredfold in this world, and shall inherit everlasting life."*

Let us also then emulate this man, that we may not be confounded, but may with confidence stand at the judgment seat of Christ; that we may win Him to be with us, even as He was with His [disciples](#). For He will be with us, like as He was with them, if we are willing to follow them, and to be imitators of their life and conversation. For in consequence of these things God crowns, and commends men, not requiring of you to raise the dead, or to cure the lame. For not these things make one to be like Peter, but the casting away one's goods, for this was the [apostles'](#) achievement.

But do you not find it possible to cast them away? In the first place, I say, it is possible; but I compel you not, if you are not willing, nor constrain you to it; but this I entreat, to spend at least a part on the needy, and to seek for yourself nothing more than is necessary. For thus shall we both live our life here without trouble, and in security, and enjoy

eternal life; unto which God grant we all may attain, by the grace and love towards man of our Lord Jesus Christ, to whom be glory and might, together with the Father and the Holy Ghost, now and always, and world without end. Amen.

Preek 90 over Mattheüs

Mat. XXVIII. 11-14 .

*" En als zij heengingen, ziet, enigen van de wacht kwamen in de stad, en tot den verklaard **priesters** al de dingen die werden gedaan. En als zij samengevoegd met de ouderlingen, en te zamen raad genomen hebbende, gaven zij grote geld aan de soldaten, zeggende: Zegt: Zijn **discipelen** zijn des nachts gekomen, en stal hem, als wij sliepen. En indien zulks komt gehoord te worden van den stadhouder, wij zullen hem tevreden stellen, en veilig u."*

Omwille van deze soldaten die aardbeving plaatsvond, om hen te ontmoedigen, en dat het getuigenis zou kunnen komen van hen, die dus was het resultaat. Voor het rapport is dus vrij van verdenking, als uitgaande van de bewakers zelf. Voor de borden sommigen werden in het openbaar getoond aan de wereld, anderen particulier aan de aanwezigen ter plaatse; in het openbaar voor de wereld was de duisternis, particuliere het uiterlijk van de **engel** , de aardbeving. Toen dan zijn ze kwamen en liet het (voor **de waarheid** weer schijnt, verkondigd door zijn tegenstanders), gaven ze weer geld, opdat zij zouden zeggen, zoals het wordt uitgedrukt, "*dat Zijn **discipelen** kwamen en gestolen Hem.*"

Hoe hebben ze stelen Hem? O meest dwaze van alle **mensen** ! Voor vanwege de helderheid en opvallendheid van de **waarheid** , ze zijn niet eens in staat om een

leugen . Want wat ze zei was zeer ongelooflijk, en de leugen had niet eens speciousness . Want hoe, vraag ik, niet de discipelen te stelen Hem, mannen arm en ongeletterd, en niet zozeer te wagen om zich te tonen? Wat? Was niet een zegel daarover doen? Wat? Waren er niet zo veel wachters en soldaten en joden gestationeerd omheen? Wat? Niet die mannen vermoedt dat deze zeer ding, en neem gedachte, en breken hun rust, en blijven bezorgd over het? En waarom bovendien hebben ze stelen het? Opdat zij het veinzen leer van de opstanding ? En hoe moet het invoeren van hun geest om zoiets te veinzen, mannen die goed inhoud zouden worden verborgen en te leven? En hoe konden ze de steen die ervoor werd gemaakt verwijderen? Hoe konden ze de observatie van zoveel ontsnapt? Neen, hoewel ze dood hadden veracht, zouden ze niet hebben geprobeerd zonder doel, en vruchteloos te wagen in weerwil van zo velen die op het horloge waren. En dat bovendien waren ze timide, wat ze eerder had gedaan toonde duidelijk, althans, als zij hem zagen in beslag genomen, renden weg van hem. Als dan op dat moment dat ze niet zozeer om hun mannetje te staan toen ze hem levend zag durven, hoe toen hij dood was konden zij maar vreesden een zodanig aantal soldaten? Wat? Was het te barsten openen van een deur? Was het dat een mededeling moet ontsnappen? Een grote steen lag daarop, hoeven vele handen om het te verplaatsen.

Ze hadden gelijk te zeggen, "*dus de laatste dwaling erger zijn dan de eerste,*" [Matthew 27:64](#) waardoor deze verklaring tegen zichzelf, voor dat, wanneer na zoveel gekke gedrag ze zouden moeten hebben berouw , ze liever streven naar hun vroegere overtreffen acts , veinzend absurd verzinsels, en zo, toen hij nog leefde, kochten zij zijn bloed, dus als hij dood was en opgestaan nogmaals, ze opnieuw met geld werden streven naar het bewijs van zijn ondermijnen opstanding . Maar doe gij mark, vraag ik u, hoe door hun eigen doen en laten ze overal gevangen. Want als ze niet

waren gekomen **Pilatus** , noch vroeg de bewaker, zouden ze beter in staat te zijn geweest handelen dus brutaal, maar het was niet zo. Want inderdaad, alsof ze arbeiden om hun eigen mond te stoppen, maar toch deden ze alle dingen. Want als de **discipelen** niet de kracht had om naar te kijken met Hem, en dat, hoewel verweet door Hem, hoe konden ze hebben gewaagd op deze dingen? En waarom hebben ze niet stelen Hem voor deze, maar als je was gekomen? Want als ze gelijkgestemde om dit te doen was geweest, zouden ze het hebben gedaan, wanneer het graf nog niet werd bewaakt op de eerste avond, toen het moest worden gedaan zonder gevaar, en in veiligheid. Want het was op de **sabbat** , dat zij kwamen en smeekten van **Pilatus** om het horloge te hebben, en de wacht hielden, maar tijdens de eerste avond geen van deze aanwezig is door het was graf .

2. En wat betekenen ook de servetten die werden geplakt op met de mirre; voor Peter zag deze liggen . Want als ze waren geneigd te stelen , zouden zij niet gestolen het lichaam naakt, niet vanwege alleen onteren, maar om niet te vertragen en verliest tijd in strippen, en niet om hen te geven dat zo opgesteld kans om wakker waren en grijpt hen. Vooral wanneer het was mirre, een drug die zo hecht aan het lichaam, en splitst om de kleren, vanwaar die was niet eenvoudig om de kleren van het lichaam te nemen, maar ze dat deden dit nodig veel tijd , zodat vanaf dit opnieuw, de verhaal van de diefstal is onwaarschijnlijk.

Wat? Hebben ze niet **weten** de woede van de **Joden** ? En dat ze hun zouden vent **woede** op hen? En wat de winst was het helemaal aan hen, als Hij niet was opgestaan ook alweer?

Dus deze mannen , zich bewust zijn dat ze allemaal dit verhaal had verzonnen, gaf geld en zei: "*Zeg jij deze dingen, en we zullen de gouverneur te overtuigen.*" Want zij willen dat het rapport moet worden gepubliceerd,

vechten tevergeefs tegen de **waarheid** ; en door hun pogingen om het te verdoezelen, door deze zelfs tegen hun wil ze veroorzaakt dat het duidelijk zichtbaar. Want zelfs dit stelt de opstanding , het feit dat ik bedoel hun zeggen, dat de **discipelen** gestolen Hem. Want dit is de taal van de mensen belijden , dat het lichaam er niet was. Toen zij dan bekennen het lichaam er niet, maar de stelen wordt aangetoond dat valse en ongelooflijke, hun kijken daarbij en de afdichtingen en de verlegenheid van de **leerlingen** , het **bewijs** van de opstanding zelfs komt daardoor onweerlegbaar .

Toch hebben deze schaamteloze en vermetele mannen , maar er waren zo veel dingen om hun mond te stoppen, "Zegt:" dit zijn hun woorden, *"en we zullen overtuigen, en zal u veilig."* "Zie je alle verdorven? **Pilatus** , want hij werd overgehaald? De soldaten? Het Joodse volk? Maar verwondert niet, als het geld meer dan soldaten overhand. Want als met Zijn **leerling** toonde zijn macht om zo groot zijn, veel meer met deze.

"En dit woord is verbreed," wordt gezegd, *"tot op deze dag."* Ziet u nogmaals op de **discipelen liefde** van **de waarheid** , hoe ze zijn niet beschaamd om te zeggen zelfs dat, dat een dergelijk verslag de overhand over hen.

*"Toen de elf **discipelen** gingen weg in **Galilea** , en sommigen aanbaden , en wat als zij hem zagen **twijfelden** ."*

Dit lijkt mij de laatste verschijning in zijn **Galilea** , toen Hij zond hen te **dopen** . En als *"sommigen **twijfelden** ,"* hierin weer bewonder hun **waarachtigheid** , hoe ze verbergen niet eens hun tekortkomingen tot aan de laatste dag. Niettemin, zelfs deze zijn verzekerd door hun ogen.

Wat dan zegt hij tot hen, wanneer hij ze ziet? *"Alle macht Mij is gegeven in de hemel en op aarde."* Opnieuw Hij spreekt hen meer op de manier van **de mens** , omdat zij

nog niet had ontvangen geest , die in staat zijn om ze op te trekken op hoog was. "Ga, maak *discipelen* van alle naties, *doopt* hen in de naam van de *Vader* en van de *Zoon* en van de *Heilige Geest* en leert hen onderhouden al wat Ik u geboden heb; " waardoor het een lading met het oog op doctrine , de andere met betrekking tot geboden . En van de *Joden* Hij maakt geen melding, noch naar voren brengt wat er was gebeurd, noch verwijt Peter met zijn ontkenning, noch een van de anderen met hun vlucht, maar een samenvatting van de in hun hand hebben gezet doctrine , die uitgedrukt door de vorm van *de doop* , gebiedt te voorschijn giet over de hele wereld.

Na dat, omdat hij op hen had bevolen grote dingen, om hun te verhogen *moed* , zegt hij, "Lo! Ik ben met u al de dagen tot het einde van de wereld. " *Matthew 28:20* Heeft Zijn eigen goede kracht zie je ook alweer? Zie je hoe die andere dingen werden ook gesproken condescension? En niet met die man alleen heeft hij belooft te zijn, maar ook met al die *geloven* na hen. Voor duidelijk de *apostelen* waren niet om hier te blijven tot "*het einde van de wereld*;" maar hij spreekt tot de *gelovigen* als één lichaam. Voor vertel me niet, zegt hij, van de moeilijkheidsgraad van de dingen, want "*Ik ben met u*," die alle dingen makkelijk te maken. Dit Hij zei tegen de *profeten* ook in het *Oude Testament* voortdurend, maar ook om Jeremiah bezwaar zijn jeugd, *Jeremia 1: 6, 8* met betrekking tot *Mozes* en Ezechiël krimpen van het kantoor, "*ik ben met u*," dat hier ook aan deze mensen . En mark, ik bid u, de klasse van deze, voor de anderen, wanneer naar één natie, vaak verontschuldigde zich, maar deze zei niets van de soort, maar naar de hele wereld. En Hij herinnert hen ook van de voleinding, dat Hij hen op meer kan opnemen, en dat zij niet kijken naar de huidige risico's alleen, maar ook op de *goede* dingen die komen die zonder einde.

"Voor de vervelende dingen, zegt hij, dat u zal ondergaan samen afgewerkt met het huidige leven, omdat ten minste

zelfs deze wereld zich tot een einde zal komen, maar de goede dingen waar u geniet blijven onsterfelijk , zoals ik je vaak heb verteld voor. "Na aldus versterkt en wekte hun geest , door de herinnering aan die dag, Hij zond hen. Voor die dag aan hen die in leven goed werken is te wensen over, zelfs als aan de andere kant aan die in de zonde , het is verschrikkelijk als de veroordeelde.

Maar laten we niet te vrezen alleen, en huiver, maar laat ons ook veranderen, terwijl er gelegenheid, en laat ons opstaan uit onze goddeloosheid , want we kunnen, als we bereid zijn. Want indien voor genade velen deden dit, veel meer na genade .

3. Voor wat pijnlijke dingen worden we bevolen? Om bergen in stukken te splitsen? Om te vliegen in de lucht? Of om over te steken van de Toscaanse zee? In geen geval, maar een manier van leven zo gemakkelijk, zo niet zozeer om alle instrumenten wilt, maar een ziel enkel en doel. Want wat had instrumenten van deze apostelen , die zulke dingen tot stand? Hadden ze niet om te gaan met een gewaad en onbeslagen ? En ze kreeg de betere van allemaal.

Want wat is het moeilijk van de voorschriften? Heb geen vijand. Haat geen mens. Kwaad spreken geen mens. Neen, de tegenstellingen van deze dingen zijn de grotere ontberingen. Maar Hij zei, je antwoord, Gooi weg uw geld. Is dit dan de pijnlijke ding? In de eerste plaats heeft hij niet geboden, maar geadviseerd het. Maar zelfs als het een opdracht, wat is het zwaar niet uit te voeren over de lasten en ontijdig zorgen?

Maar oh hebzucht ! Alle dingen zijn geld geworden; voor deze zaak alle dingen zijn kop gezet. Als iemand verklaart een ander gelukkig , noemt hij deze; zou hij hem uitspreken ellendig, vandaar is afgeleid van de beschrijving van ellende. En al reckonings worden gemaakt op deze rekening, hoe zo iemand krijgt rijke , hoe zo iemand krijgt

slecht . Mocht het zijn militaire dienst, moet het huwelijk , moet het een handel, moet het zijn wat je zult dat iedere man neemt in de hand, hij is niet van toepassing op wat wordt voorgesteld, totdat hij zien dat deze rijkdommen komen in snel op hem . Daarna zullen we niet samen te ontmoeten en overleggen hoe we weg zullen rijden plaag ? Zullen we niet beschouwen met schaamte de goede **dad**en van onze vaders? Van de drieduizend, van de vijfduizend, die alle dingen gemeen hadden?

Wat is de winst van het huidige leven, als we het niet gebruiken voor onze toekomstige winst? Hoe lang moet gij niet tot slaaf maken van de **Mammon** die u heeft verslaafd? Hoe lang bent u slaven van het geld? Hoe lang hebt gij geen **liefde** voor de vrijheid, en geen scheuren in stukken de koopjes van **hebzucht** ? Maar terwijl, als je zou zijn geworden slaven van **mannen** , doe je alle dingen, als iemand u belooft vrijheid; maar het zijn gevangenen van **hebzucht** , doe je niet zo veel als overwegen hoe gij mag bevrijd worden uit deze bittere slavernij . En toch is de ene waren niets verschrikkelijk, de andere is de meest bittere tirannie.

Bedenk hoe groot een prijs die Christus voor ons betaald. Hij vergoot Zijn eigen bloed; Hij gaf Zichzelf. Maar jij, zelfs na dit alles, zijn liggende geteeld; en de meest pijnlijke van alles is, dat je zelfs genoeg te nemen aan de slavernij , u genieten van de oneer, en dat, van waaruit je moet vluchten, heeft een object van verlangen voor je worden.

Maar aangezien het recht om niet alleen te klagen en de schuld, maar ook om te corrigeren, laat ons zien van wat **veroorzaken** deze passie en dit **kwaad** hebben een object van verlangen naar je wordt. Vanwaar dan, vanwaar heeft deze komen tot een object van verlangen zijn? Want, zeg je, het maakt me om in **eer** en in veiligheid. In welke vorm van beveiliging, vraag ik u? In het vertrouwen, niet om

honger te lijden, noch koud, niet te worden geschaad, niet te versmaden. Zul je dan, als we beloven u deze zekerheid, af te zien van zijn rijk ? Want als het is om die reden dat rijkdom zijn een object van verlangen, als het in uw vermogen ligt om de veiligheid zonder deze te hebben, wat nodig hebt u van deze nog meer? *"En hoe is het mogelijk,"* zeg je, *"voor iemand die niet rijk te bereiken om dit?"* "Neen, hoe is het mogelijk (want ik zeg het tegenovergestelde ding) als men rijk ? Want het is noodzakelijk voor velen, zowel heersers en onderwerpen vleien, en tallozen smeken, en om een basis te zijn slaaf , en om in **angst** en beven, en te beschouwen met argwaan de ogen van de **jaloers** , en **vrezen** de tongen van valse beschuldigers, en de verlangens van andere **hebzuchtige** mensen . Maar armoede is dit niet graag, maar helemaal het tegendeel. Het is een toevluchtsoord en veiligheid, een rustige haven, een worstelen grond en de school van de oefening om self-commando, een imitatie van het leven van leren **engelen** .

Hoor deze dingen, net zoveel als zijn arm ; of liever ook, net zoveel als verlangen om rijk . Het is niet de armoede , dat is het ding om te worden gevreesd , maar niet bereid te zijn om zijn arm . Account armoede om niets te **vrezen** , en het zal niet zijn om u een zaak voor **angst** . Want noch is deze **angst** in de **aard** van de zaak, maar in het oordeel van zwakzinnigen mannen . Of liever gezegd, ik ben zelfs beschaamd dat ik gelegenheid om zo veel met betrekking tot zeggen armoede , om te laten zien dat het niets te vrezen . Want als je de praktijk self-commando, is het zelfs een fontein om u van talloze zegeningen . En als iemand zou bieden u de soevereiniteit en politieke macht en **rijkdom** en luxe, en vervolgens heeft ingesteld tegen hen armoede , zou u uw keuze te nemen, die gij geven gewild, zou je terstond aangrijpen armoede , als het inderdaad je wist de schoonheid ervan.

4. En ik weet dat veel lachen, wanneer deze dingen worden gezegd; maar we zijn niet verontrust, maar we eisen dat u te blijven, en gij zult weldra geven oordeel bij ons. Want voor mij armoede lijkt alsof sommige bevallige, eerlijk en goed achtergebleven damsel, maar gierigheid als een monster vormige vrouw , wat Scylla of Hydra , of een andere soortgelijke wonderkinderen geveinsd door fabelachtige schrijvers.

Want niet vervroegen, toch, ze dat beschuldigen armoede , maar hen, die daardoor hebben geschenen. Gekoesterd in deze, Elias werd gevangen in die gezegende veronderstelling . Met deze Elisa scheen; met deze John ; met dit alles de apostelen ; maar met de andere, Achab , Jezebel , Gehazi , Judas , Nero , Kajafas , werden veroordeeld.

Maar als het gelieve u, laten we niet kijken naar die alleen dat zijn glorieuze in armoede , maar laat ons houden aan de schoonheid zelf van deze dochter. Want haar oog is helder en piercing, die niets troebel in het, net als het oog van de gierigheid , die in één keer vol van woede , op een ander verzadigd met plezier, in een ander last van incontinentie. Maar het oog van de armoede is dit niet graag, maar mild, kalm, kijken vriendelijk op alle, zachtmoedig, zachtaardig, haten niemand, schuwen geen mens. Want waar er rijkdom , er is zaak voor vijandschap, en voor talloze oorlogen . De mond weer andere vol beledigingen, van een bepaalde hoogmoed van veel opscheppen, schelden , bedrog ; maar de mond en de tong van deze zijn gezond, vol met voortdurende dankzegging, zegen , woorden van vriendelijkheid, genegenheid, beleefdheid, lof, van lof. En als je zou zien ook het aandeel van haar leden, ze is van een schone hoogte, en veel verhevener dan rijkdom . En als er veel vluchten uit haar, verwonder u niet, want inderdaad zo gek te doen van de rest van deugd .

Maar de arme man, zult u zeggen, wordt beledigd door hem, die rijk is . Je bent weer verklaren mij de lof van de armoede . Want wie, vraag ik u, is gezegend , de belediger , of beledigd? Het is duidelijk dat het de beledigde persoon . Maar dan, de ene, **gierigheid** , dringt er bij de andere te beledigen; armoede overtuigt te verduren. *"Maar de arme man lijdt honger,"* zult u zeggen. Paul ook te lijden honger, en was in hongersnood. *"Maar hij heeft geen rust. "Noch "had de "Zoon des mensen" waar te "leggen "Zijn hoofd. "Matthew 08:20"'"*

Wil je zien hoe ver de lof van armoede zijn overgegaan, en waar het plaatst u, om wat mensen het leidt u op, en hoe het maakt je een volgeling van de Heer ? Als het goed om goud te hebben, Christus , die de onuitsprekelijke zegeningen , zou dit gegeven aan Zijn **discipelen** . Maar nu zo ver van het geven van hen, Hij verbood hen om het te hebben. Daarom Peter ook, zo ver van schaamte van armoede , zelfs heerlijkheden daarin, zeggende: *"Zilver en goud heb ik niet; maar wat ik heb geef ik u. "* **Handelingen 3: 6** En wie van jullie niet zou hebben gewenst is om dit woord uiten? Neen, we allemaal zou uiterst, misschien wat men kan zeggen. Dan werp weg uw zilver, weg te gooien uw goud. *"En als ik gooi het weg, zult u zeggen, zal ik de kracht van Peter ? "Waarom, wat maakte Peter zegende , vertel me? Was het inderdaad te hebben hief de kreupele? In geen geval, maar het niet hebben van deze rijkdom , dit aangeschaft hem **Heaven** . Voor van degenen die deze gewrocht **wonderen** , veel viel in **de hel** , maar zij, die die heeft **goede** dingen, bereikte een koninkrijk . En je kan zelfs van leren Peter zelf. Want er waren twee dingen die hij zei: *"Zilver en goud heb ik niet; "en, "in de naam van **Jezus Christus opstaan en lopen."****

Welke soort dingen maakte vervolgens Hem **glorieus** en gezegend , het verhogen van de verlamde man, of de verwerping van zijn geld? En dat kunt u leren van de Meester van de conflicten zelf. Wat is dan doet Hij Zelf

zeggen tot de rijke man op zoek naar **het eeuwige** leven? Hij zei niet, "verwek de lame," maar "verkopen goederen , en geven aan de **armen** , en kom mij te volgen, en gij zult een schat hebben in **de hemel** . " **Matthew 19:21** En Peter zei weer niet, "zie, in Uw Naam duivelen we duivelen ; "hoewel hij hen uit te werpen, maar, "Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd, wat zullen we? " **Matthew 19:27** En Christus weer, bij het beantwoorden van deze apostel , zeiden niet: "Indien iemand opstaan de kreupele," maar, "Een ieder heeft verlaten hebben, huizen of akkers, die zal honderdvoud ontvangen in deze wereld, en het eeuwige leven beërven."

Laten we ook dan emuleren deze man, dat we niet mogen worden verward, maar kan met een gerust hart gaan staan bij het oordeel zetel van Christus ; dat wij hem te winnen bij ons te zijn, zoals Hij was met Zijn **discipelen** . Want Hij zal met ons, net zoals Hij was met hen, als we bereid zijn om hen te volgen, en navolgers van hun leven en gesprek. Voor als gevolg van deze dingen God kronen, en prijst de mensen , niet vereist van je om doden op te wekken, of om de kreupelen genezen. Voor deze dingen niet een om te zijn als Peter , maar de verwerping iemands goederen , want dit het was **apostelen** prestatie.

Maar heb je het niet vinden het mogelijk om ze verstoten? In de eerste plaats, ik zeggen, het is mogelijk; maar ik dwingen je niet, als je niet bereid bent, noch dwingen je om het; maar ik smee, om ten minste een deel besteden aan de behoeftigen , en te zoeken voor jezelf niets meer dan nodig is . Want zo zullen wij beiden leven ons leven hier zonder problemen, en in de beveiliging, en geniet van **het eeuwige** leven; tot wie **God** kennen we allemaal kunnen bereiken, door de **genade** en **liefde** in de richting van de mens van **onze Heer Jezus Christus** , aan wie zijn **de heerlijkheid** en sterkte, samen met de Vader en de **Heilige Geest** , nu en altijd, en de wereld zonder einde. **Amen** .

